

ת"פ 50156/14 - מדינת ישראל נגד חוה אונגר, יונה וויסמן, מתן AIRUIIM BEUM, AMIR LI

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14-10-50156 מדינת ישראל נ' אונגר ואח'

בפני כב' הנשיאה השופטת דפנה בלטמן קדראי
המאשימה מדינת ישראל ע"י המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין
בפרקיות המדינה

נגד הנאשמים
1. חוה אונגר
2. יונה וויסמן
3. מתן AIRUIIM BEUM
4. AMIR LI

החלטה

1. בפני בקשת הנאשמים 3 ו-4 להעברת מקום הדיון בתיק זה מבית משפט השלום בכפר סבא אל בית
משפט השלום בננתניה, מכוח סעיף 49 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

2. כתוב האישום בתיק זה מייחס לנאים עבריות של שימוש בקרקע חוקלאית ללא היתר ובניגוד לתוכנית
ובניה ללא היתר. המקרקעין נשוא האישום מצוים צפונית למושבים חרוצים ובני ציון וכפופים למרחב
התכנון של הוועדה המקומית לתכנון ולבניה חוף השרון.

3. בבקשת הנאשמים 3 ו-4 להעביר מקום הדיון בתיק זה הועלתה על ידי בא כוחם כבר בדיון שהתקיים
ביום 29/4/2015. ב"כ הנאשמים 3 ו-4 טען באותו דיון כי טענתו מבוססת על הנחיות הייעץ המשפטי
לממשלה המורות על הגשת כתבי אישום בבית משפט "הבית" של אותה עיריה. בהחלטה שננתנה
באותו יוםקבע בית המשפט מועדים להגשת טיעוני הצדדים ואף הורה לב"כ הנאשמים 3 ו-4 לצוין
מספרה של ההנחיה עליה ביקש להסתמך.

בהתאם לאותה החלטה הגישה המאשימה תגובטה בכתב וטענה כי לא מצאה הנחיה כפי הנטען.

נאומים ניתנה זכות תשובה, אולם לא מצו זכות זו והגישו בקשה זו בפני.

4. בבקשת נתען כי נוכח מיקומם הגיאוגרפי של המקרקעין ומקום מגורי הנאשמים 3 ו-4 בפרדס חנה-
כרוך, בית משפט "הבית" לדין באישום הוא בית משפט השלום בננתניה. הנאשמים 3 ו-4 ביקשו לתמוך

טענתם בעניין זה על החלטה שנייתה ביום 19/12/05 בתיק עמ"ק 322/05 ועל ההחלטה שנייתה ביום 5/7/05 בתיק עמ"ק 33. כמו כן נטען כי המאשימה נוהגת להגיש כתבי אישום בגין שימוש חריג במרקען המצוים במושבים בצרה ובני ציון בבית משפט השלום בננתניה, וכי אף על פי מדיניות המאשימה על התיק להתרברר בבית משפט השלום בננתניה.

.5. ב"כ הנואשת 1, מקום מגורי בגבעת שמואל, הודיע כי הוא מותיר את העניין לשקל דעתו של בית המשפט.

תגובה ב"כ הנואשים 1 ו-2 לא הוגשה והמועד שנקבע לכך חלף.

.6. המאשימה מתנגדת לבקשתה. לטענתה, סמכות השיפוט נתונה לכל בית משפט במחווז המרכז לפי מקום ביצוע העבירה והטינה כי בית משפט השלום בננתניה הוא בית משפט "הבית" נעדרת כל בסיס בדין. כמו כן טוענת המאשימה כי המרחק הגיאוגרפי בין מושב בצרה ומושב בני ציון לבית משפט השלום בכפר סבא קצר יותר (5.5 ק"מ) מהמרחק בין בית משפט השלום בננתניה (20 ק"מ), וכי כתוב האישום הוגש על כן לבית המשפט המוסמך הקרוב ביותר למקרען נשוא כתוב האישום. המאשימה טוענת עוד כי אין כל רלוונטיות למקום מגורי הנואשים, וכי הבקשה אינה אלא ניסיון לעכב את ההליכים באופן המאפשר לנואשים 3 ו-4 להפיק רוחחים שלא בדיון.

.7. לאחר שנתי דעתו לטענות הצדדים, מצאתי לדחות את הבקשה.

כתב האישום נשוא תיק זה הוגש לבית המשפט שבמחווז השיפוט לו נתונה הסמכות המקומית.

העברת מקום דיון מבית משפט אחד לאחר אותן מחווזות לו נתונה הסמכות המקומית, תתאפשר מקום בו קיימים שיקולים הקשורים לנוחות הצדדים (כגון קשיי נידות וכו"ב) או שיקולי עילוות דינונית המטים באופן מובהק את הcpf לטובות קיום הדיון בבית משפט מסוים.

הבקשה אינה נסמכת על טעמי מיוחדים המצדיקים העברת מקום הדיון בתיק.

אין בבקשתה אף טענה כי בית משפט השלום בננתניה סמור יותר למקומות המקרען נשוא כתוב האישום ולמקומות מגורי הנואשים. המאשימה מצדיה טענה כי על פי חישוב מרחוקים שבידה בית משפט השלום בכפר סבא סמור יותר למקומות ביצוע העבירה לעומת בית משפט השלום בננתניה.

מכל מקום, המרחק בין בית משפט השלום בכפר סבא לבין בית משפט השלום בננתניה אינו רב, אף ביחס למקומות של המקרען ולמקומות מגורי הנואשים 3 ו-4.

על כל, ולנוח המפורט לעיל, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"א סיון תשע"ה, 08 יוני 2015, בהעדר הצדדים.